

Ειδυλλιακά μονοπάτια του Αγίου Όρους (Αιμίλιος Γάσπαρης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

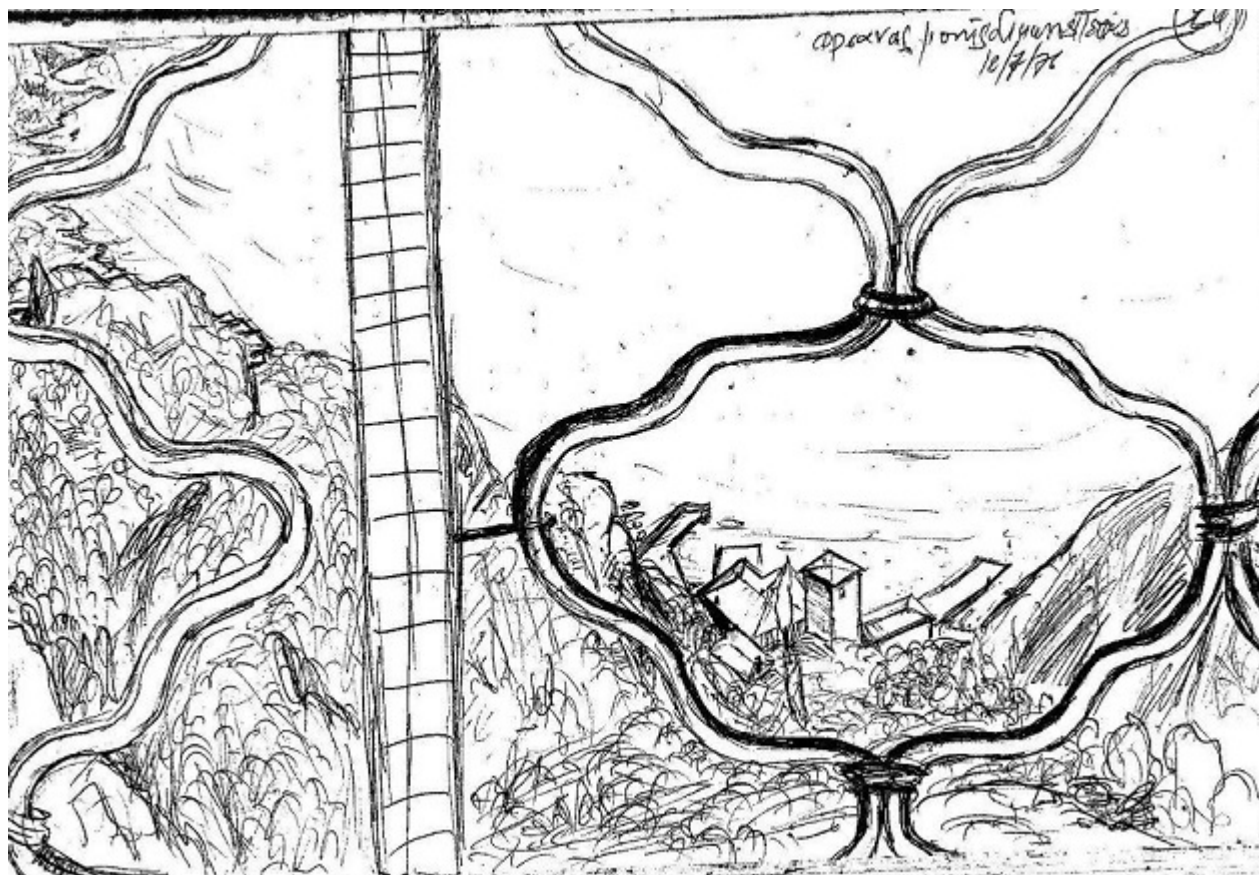

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/29V5aZD>]

Κείμενο πέμπτο

Σκήτες και ερημητήρια και μοναστήρια της Δυτικής ακτής του Όρους

Βρύσες και νερά του βουνού, σπαρμένες πηγές εδώ και εκεί. Βρύσες και νερά στις πόρτες των μοναστηριών που δροσίζουν τους περαστικούς και τους επισκέπτες. Ρυάκια με ολόδροσα νερά σαν κρύσταλλο που γεννιούνται κάπου στις ρεματιές και πιο ψηλά στις απάτητες χαράδρες ή σε κάποια ρίζα μιας θεόρατης βελανιδιάς. Νερά που φτάνουν ως τη θάλασσα, νερά που φιλούν τον Άθωνα, που αντέχουν το φίλημα. Ιερά νερά στα δάση με τα έλατα προς τη σκήτη της Αγίας Άννας. Αγίασμα πνευματικό. Κάθε γωνιά έχει μια πηγή που σκεπάζει το πλατύφυλλο πλατάνι και πλέκει ο κισσός. Ολόδροσες στιγμές που σβήνεις τη δίψα σου, εξωτερική και εσωτερική. Κάτω από τα πυκνά φυλλώματα αράζει ο καιρός. Δροσοστάλακτα τα μονοπάτια μέχρι το Βατοπέδι. Πλούσια τα νερά προς την Αγία Άννα. Πηγές και ποταμάκια προς τη Ρωσική σκήτη του Προφήτη Ηλία. Μοιάζουν πολύ με τις γωνιές που ο έρωτας και οι νεράιδες συχνάζουν και στήνουν γιορτές παίζοντας στα πυκνά δάση. Μοιάζουν με στιγμές ποίησης καλόγνωνης και με το γαλήνιο ξέσπασμα μιας αληθινής επαφής, με μια στιγμή αλήθειας και με μια ορμή που τη δαμάζει η πίστη για το δρόμο της μιας και μόνης λύτρωσης.

Από το μπαλκόνι της Μονής Σίμωνος Πέτρας ο ταρσανάς.

Η φύση μας τον δείχνει που παραδείσια αγαθά κατέχει. Μοιάζουν με το νέκταρ των θεών και με τα άλλα μηνύματα του Ελικώνα και της Πιερίας. Πηγές στο Άγιο Όρος, σημάδι ζωής, όπου πηγή και μοναστήρι πλούσιο, ψηλό και περήφανο. Όπου πηγή περιβόλια και γωνιές γόνιμες και ανθισμένες, όπου ζωή και προσευχή. Πηγές που γλυκαίνουν και θολώνουν πολλές στιγμές του αλμυρού νερού. Πηγές που το βλέμμα του διψασμένου πέφτει αχόρταγο στον πλούτο σας. Πηγές που κλέβετε τη δύναμή σας από τα χιόνια. Πηγές με βούρλα και αγριόχορτα ανθισμένα, σε μοναχικά πατήματα και ονειρεμένες κοίτες πουλιών στις δασωμένες πλαγιές, τις απάτητες από γυναικείο πόδι, τραγουδημένες από τ' αηδόνια και τα πετροκόττυφα. Κοινότητα ιδιότυπη που περιβάλλεται από βαθιά καταγάλανα νερά που φιλούν τις απότομες ακτές στα νότια του ιερού βουνού. Πέφτουν στα βράχια κάθετα σχεδόν και οι κορφές καθρεπτίζονται στο Αιγαίο. Θεριεύουν τα έλατα και τα πλατάνια και δάση απλώνονται. Νερά τρέχουν άφθονα. Μικρές οι αμμουδιές ανάμεσα στα βράχια, μικρές ανάσες στο αγώνα και στην αγωνία. Φωλιές οι σκήτες. Αλλού σαν ερημικά χωριά, αλλού στο φρύδι του βουνού σε σπηλιές και μπαλκόνια πέτρινα. Τα Καυσοκαλύβια, σκήτη περίφημη για τα εργαστήρια ζωγραφικής. Το Καρούλι, το πιο επιβλητικό, καθώς το βλέπεις από τη βάρκα. Σαν στον αέρα οι φωλιές των ερημιτών να αιωρούνται, κάτι το μεγαλόπρεπο και επιβλητικό. Να αναρωτιέσαι πως γίνεται να ζουν εκεί άνθρωποι

και να έχουν και ποιες ανάγκες. Η Αγία Άννα, η Νέα Σκήτη, σήματα πολλά και κτίσματα επίσης. Πριν πολλά χρόνια υπήρξαν κοινότητες πολυάνθρωπες, τώρα φωλιάζουν λίγοι αετοί και αυτοί γερασμένοι μα τόσο σκληροί στις προκλήσεις και τόσο δυνατοί στην υπομονή και στην εγκαρτέρηση. Τώρα πολλή ερημιά και τόση γαλήνη. Κάθε φωλιά και μια ταπεινή εκκλησιά, κάθε σήμα και προσευχητάρι, κάθε βράχος έχει ακούσει λόγια πίστης. Σ' αυτό το τοπίο που σε εξαγνίζει και που σου ανυψώνει το πνεύμα και σου απαλαίνει κάθε αμαρτία. Ποια σκέψη μένει η ίδια μετά και πόσο μπορεί να κρατήσει τη μάχη την πεπερασμένη.

Μας άφησε το καίκι στον ταρσανά της Μονής Παύλου. Επιβλητικής αρχιτεκτονικής μοναστήρι και με πολύ ενδιαφέρουσα βιβλιοθήκη. Στη σειρά οι μονές του Παύλου, του Διονυσίου, του Γρηγορίου, κτισμένες δίπλα στο κύμα, στη δυτική πλευρά του Όρους. Μεγάλα και πλούσια κτίσματα, το ένα κοντά στο άλλο, χωρίζονται από κατάφυτες πλαγιές, πλαγιές με θυμάρι και ασπάλαθους. Χιλιάδες κυψέλες στο δρόμο μας. Φημίζεται άλλωστε το μέλι του ιερού βουνού. Σε υψόμετρο τριακοσίων μέτρων υψώνεται το μοναστήρι του Σίμωνος Πέτρας. Μας άφησε άφωνους το κτίσμα. Σ' ένα κομμάτι βράχο στερέωσαν τους επτά ορόφους. Κατακόρυφο με τα ξύλινα μπαλκόνια να κρέμονται στο κενό. Κάτω μικρά κρεμαστά περιβόλια, λίγη πατημασιά γης και η θάλασσα και ο ταρσανάς κάτω σου και στο βάθος. Ακούγεται ο συριγμός ανάμεσα στα φυλλώματα των πλατάνων και απέναντι η Σιθωνία. Οι πολυσχιδείς ακτές του Άθωνα χαράζουν τη θάλασσα και γαληνεύουν σαν γέρνει ο ήλιος το σούρουπο και γεμίζει χρώματα και ακούς τα σήμαντρα να καλούν για τον εσπερινό.

[Συνεχίζεται]